
Dokument z posiedzenia

A8-0321/2016

10.11.2016

***

ZALECENIE

w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie wzajemnego dostępu do łowisk w cieśninie Skagerrak dla statków pływających pod banderą Danii, Norwegii i Szwecji
(10711/2016 – C8-0332/2016 – 2016/0192(NLE))

Komisja Rybołówstwa

Sprawozdawca: Jørn Dohrmann

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

SPIS TREŚCI

Strona

TOC

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie wzajemnego dostępu do łowisk w cieśninie Skagerrak dla statków pływających pod banderą Danii, Norwegii i Szwecji (10711/2016 – C8-0332/2016 – 2016/0192(NLE))

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (10711/2016),
  - uwzględniając projekt Umowy między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie wzajemnego dostępu do łowisk w cieśninie Skagerrak dla statków pływających pod banderą Danii, Norwegii i Szwecji (11692/2014),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 2 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0332/2016),
  - uwzględniając art. 99 ust. 1 akapit pierwszy i trzeci, art. 99 ust. 2 oraz art. 108 ust. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając swą rezolucję ustawodawczą z [...] w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie wzajemnego dostępu do łowisk w cieśninie Skagerrak dla statków pływających pod banderą Danii, Norwegii i Szwecji,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Rybołówstwa (A8-0321/2016),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Królestwa Norwegii.

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Umowa w sprawie wzajemnego dostępu do łowisk w cieśninach Skagerrak i Kattegat między Danią, Norwegią i Szwecją, zawarta w 1966 r., weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1967 r. Umowa ta, uzupełniona dwustronną umową w sprawie rybołówstwa między Unią Europejską i Norwegią z 1980 r., umożliwiła wzajemny dostęp między tymi trzema państwami do połowów na obszarze do 4 mil morskich od ich linii podstawowych w cieśninach Skagerrak i Kattegat. Ponadto w umowie określono, że do celów tego rodzaju połowów, przedmiotowy obszar uznaje się za morze pełne. W związku z tym umowa uregulowała stosunki między tymi państwami zarówno jako państwami bandery, jak i państwami nadbrzeżnymi.

W umowie z 1966 r. uwzględniono szczególne położenie geograficzne cieśnin Skagerrak i Kattegat pod względem rybołówstwa i uznano, że ze względów historycznych wszystkie trzy kraje mają prawo do połowów na tym małym obszarze morza. Z tego powodu umowa z 1966 r. liczyła jedynie trzy artykuły, z których pierwszy zawierał definicję obszaru będącego przedmiotem umowy, a drugi – określenie praw dostępu i wolę dążenia do harmonizacji przepisów technicznych.

Wraz z przystąpieniem Danii i Szwecji do UE, odpowiednio w 1973 r. i 1995 r., Komisja stała się odpowiedzialna za zarządzanie tą umową w imieniu obu państw członkowskich. Konsultacje dotyczące ustaleń wynikających z tej umowy odbywały się równoległe z konsultacjami prowadzonymi w ramach dwustronnej umowy w sprawie rybołówstwa z 1980 r.

Umowa z 1966 r. pozostawała w mocy przez pierwotny okres 35 lat, do 2002 r., a następnie była przedłużana na dwa pięcioletnie okresy do roku 2012.

Biorąc pod uwagę ostatnie zmiany międzynarodowego prawa w zakresie rybołówstwa, a w szczególności wejście w życie Konwencji ONZ o prawie morza z 1982 r. oraz porozumienia ONZ o zasobach rybnych z 1995 r., Norwegia uznała, że istniejąca umowa nie jest zgodna z obecnymi przepisami prawa morza. Norwegia wyraziła szczególne zaniepokojenie odnośnie do przepisów w zakresie kontroli. Ponadto Norwegia uznała, że umowa ta nie jest zgodna z zasadami normalnej jurysdykcji państwa nadbrzeżnego określonymi w Konwencji ONZ o prawie morza i nie odpowiada nowoczesnym zasadom ochrony i zarządzania.

W dniu 29 lipca 2009 r. Ministerstwo Spraw Zagranicznych Norwegii oficjalnie poinformowało rząd Danii, będący depozytariuszem umowy, o zamiarze rozwiązania umowy w drodze formalnego wypowiedzenia zgodnie z art. 3 ust. 3 umowy. W związku z tym umowa z 1966 r. wygasła w dniu 7 sierpnia 2012 r.

Następnie Norwegia rozpoczęła formalne rokowania z Komisją, w imieniu Unii Europejskiej, mające na celu zawarcie zastępczej umowy w sprawie wzajemnego dostępu do łowisk w cieśninach Skagerrak i Kattegat. Nowa umowa została parafowana w dniu 24 października 2013 r. i podpisana w dniu 15 stycznia 2015 r. Pozostaje ona w zgodzie z Konwencją ONZ o prawie morza oraz z powiązаныmi postanowieniami innych umów.

W nowej umowie utrzymano wyłączny dostęp przyznany statkom z Danii, Norwegii i Szwecji do wód każdej ze stron poza obszarem czterech mil morskich od linii podstawowych. Zapewnia ona ciągły wzajemny dostęp dla dwóch państw członkowskich i Norwegii do odpowiednich wód pozostałych stron w cieśninie Skagerrak i Kattegat, gwarantując

jednocześnie należyte środki ochrony i zarządzania w odniesieniu do zasobów rybnych na tym obszarze. Ponadto pozwala ona na zastosowanie środków kontroli zgodnie z zasadami normalnej jurysdykcji państwa nadbrzeżnego, jak to ma już miejsce w przypadku łowisk na Morzu Północnym.

Stanowisko sprawozdawcy

Tradycyjnie rybacy nie prowadzą połowów pod kątem konkretnych wód – poławiają określone zasoby lub gatunki ryb na tych wodach, w jakich dane zasoby czy gatunki występują, i podążają za gatunkami migrującymi. Tradycja ta zrodziła się na długo przed powstaniem państw i uznaniem wód terytorialnych, czy też – o wiele później – wyłącznych stref ekonomicznych.

Cieśniny Kattegat i Skagerrak są tego typowym przykładem. Szwedzcy, duńscy i norwescy rybacy wspólnie łowią na tych wodach te same zasoby co najmniej od czasów średniowiecza. Fakt, że dwa z tych państw przystąpiły do Unii Europejskiej, nie zmienił zasady uprawniającej rybaków z trzech krajów do połowów w cieśninach Kattegat i Skagerrak ze względów historycznych. Należy bezwzględnie uszanować te historyczne prawa połowowe.

Wspólna polityka rybołówstwa UE przewiduje system zarządzania zasobami ryb na wodach nią objętych i tym samym wspiera historyczne prawa rybaków. Umowa uzupełnia historyczne prawa do połowów na tym obszarze i będzie miała również pozytywny wpływ na wdrożenie zreformowanej WPRyb w cieśninach Kattegat i Skagerrak.

Parlament Europejski powinien wyrazić zgodę na zawarcie umowy.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

Data przyjęcia	9.11.2016
Wynik głosowania końcowego	+: 19 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marco Affronte, Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, Richard Corbett, Diane Dodds, Linnéa Engström, Ian Hudghton, Carlos Iturgaiz, Werner Kuhn, António Marinho e Pinto, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Liadh Ní Riada, Ulrike Rodust, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Jarosław Wałęsa
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Ole Christensen, Jørn Dohrmann, Francisco José Millán Mon